

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 56.

Fjerde Sessions anden Samling.

18de Møde.

Fredagen d. 8. April.

(Forts.).

Rée (fortsat): Nu nægter jeg ikke, at Regjeringen fra sit Standpunkt har en Befoielse til at forlange, at et saadant Anlæg skal udbergaae en meget nøie og omhyggelig Prøvelse, ogsaa fra selve Regjeringens Side, men jeg kan ikke skjønne rettere, end at Forslaget, saaledes som det er stillet her, fører til det samme Resultat. Der er kun, som allerede oplyst af en æret foregaaende Taler, den Forskjel, at man ved Hjælp af vort Forslag tidligere kommer til Maalet end ellers, og vi have mange affrakende Erfaringer for os med Hensyn til saadanne fortsatte Undersøgelser. Den høitærede Indenrigsminister har til Begrundelse for sin Modstand fornemmelig paaberaabt sig Justitsraad Carlsen, Vandbygningsinspecteuren. Jeg betvivler ikke og skal heller ikke driste mig til at bestride denne Mands Sagkyndighed; han udfolder ogsaa megen Virksomhed og Udholdenhed ved de Hverv, der overdrages til ham; men jeg maa dog tillade mig den Formening, siden denne Autoritet er bragt paa Bane, at jeg har nogen Formodning om, at de Ansøuelser, som der daaue sig, stundom beroe paa Kundskaber, der ere samlede ad Theoriens og Polytechnikens Vel og ikke ved Erfaring; i det Mindste have vi et Vidnesbyrd for os, naar den samme meget agtede Autoritet erklærede, at der ikke kunde foretages noget Broanlæg imellem Aalborg og Nørresundby, og det kort Tid derefter blev udtalt af to meget anseete engelske Inge-niører, at dette Anlæg kunde tilveiebringes, og der er af den Gne ogsaa tildeels gjort Tilbud i den Retning. Nu siger jeg dette paa ingen Maade, for at ville svække Betydningen af

den Autoritet, der er bragt paa Bane; tværtimod, jeg finder det rigtigt, at Regjeringen støtter sig paa denne Mand; men det er ogsaa meget naturligt, at denne Mand kan fælle, og denne Mand er dog ogsaa kun en enkelt Mand; det er derfor noget uheldigt, troer jeg, naar Regjeringen saaledes slaer sig fast paa saadanne enkelte Autoriteter, og tilmed, naar der ere mange Foretagender at udføre, gjør det næsten afhængigt af saadan enkelt Mand alene, om og naar Udførelsen skal finde Sted; i alle Tilfælde vilde Foretagenderne derved forsinkes overordentlig. Jeg vil slutteligen endnu fremsætte det Ønske, at, skulde man ikke beslutte sig her til at tilstaae den Bevilling, som der subsidiairt er indstillet om — thi den principale vil der, forudsætter jeg, ikke blive holdt paa; idetmindste vil jeg være tilbøielig til at frasælde den — at da maaskee dog Sagen, som nu er lagt den høitærede Minister paa Sinde, hurtigst muligt maatte kunne fride frem, ikke blot til en Undersøgelse, men til saadanne Forarbejder, der kunde fremme Udførelsen deraf det snarest muligt.

Jeg vil kun endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Forslaget om Bevillingen til Indsællingen til Ribe; jeg troer, man skulder at gaae ind derpaa. Her er det vistnok en fuldkommen rigtig Sætning, der er fremsført af den høitærede Finantsminister, at, hvor Communerne selv komme saadanne Foretagender imøde, der bør man ogsaa fra Statens Side ved bestemte Tilbud vise en Imødekommen. Jeg kan ikke skjønne, at de Indvendinger, som fra andre Sider ere reiste, ere tilstrækkelig beføiede til at afflaae saadanne Tilbud. Staten skal desuden bidrage Sit til at opmuntre Communerne til, at de foretage Noget i saadanne Retninger, og naar det tilmed er nogenlunde klart, at de